

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Milanem Podhrázkým ve věci

žalobkyně: **S. K.**
bytem M., Ř.

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 3. 2017, č. j. X,

takto:

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 30. 3. 2017, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou ke zdejšímu soudu domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila své předchozí rozhodnutí ze dne 3. 2. 2017, č. j. X. Tímto prvostupňovým rozhodnutím žalovaná přiznala žalobkyni od 12. 9. 2016 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, neboť dle posudku OSSZ Praha-východ ze dne 26. 9. 2016 poklesla její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 35%.
2. Žalobkyně v žalobě předně shrnula dosavadní průběh řízení. Upozornila zejména na to, že

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.

v námitkách proti prvostupňovému rozhodnutí uplatnila nárok na zpětné přiznání invalidity a vyplacení invalidního důchodu od 1. 12. 2009. Žalovaný se však v napadeném rozhodnutí uvedenou námitkou vůbec nezabýval, a jeho rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. S odkazem na § 55 odst. 2 a § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“) žalobkyně zdůraznila, že důchod lze doplatit i zpětně. Podstatné je, zda okolnosti pro jeho vyplacení existovaly před datem přiznání důchodu. Poukázala na posouzení svého zdravotního stavu v řízení o námitkách s tím, že její postižení označené v posudku jako dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvalo nejen k 12. 9. 2016, ale žalobkyně byla tímto způsobem zdravotně omezena minimálně 5 let nazpět. Vzhledem k charakteru postižení je zřejmé, že její stav trvá dlouhodobě. Naslouchadlo používá již od roku 2006 a jako argument ve prospěch zpětného doplacení důchodu poukazuje na progresi nedoslýchavosti od roku 2006. Za nepravdivé označuje tvrzení uvedené v napadeném rozhodnutí, podle něhož dle profesního dotazníku pracovala v plném pracovním úvazku. Podle pracovní smlouvy ze dne 1. 9. 2009 měla sjednaný pracovní poměr v rozsahu 20 hodin, tedy úvazek poloviční. V důsledku svého postižení tak byla omezena pracovní a finančně. Práci byla žalobkyně schopna vykonávat jen díky vstřícnému přístupu spolupracovníků. Skutečnosti, které ji ve výkonu práce omezovaly, je připravena doložit. Žalobkyně uzavřela, že napadené rozhodnutí nevychází z řádně zjištěného skutkového stavu.

3. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedla, že v otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je ve správním řízení vázána posudkem lékaře OSSZ a v rámci řízení o námitkách posouzením svého lékaře. Připomněla dále požadavky kladné na posudky a dodala, že posudek jejího lékaře splňuje požadavek úplnosti, celistvosti i přesvědčivosti a vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi. S ohledem na žalobkyni uplatněné námitky žalovaná navrhla v dané věci provedení důkazu posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“). Pokud jde o namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, žalovaná odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že žalobkyně od roku 2009 pracovala v plném pracovním poměru a připomíná závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Ads 47/2011-74, pokud jde o výklad pojmu nepřezkoumatelnost. Podle žalované napadené rozhodnutí netrpí takovými vadami, aby mohlo být označeno za nepřezkoumatelné.
4. Při jednání u soudu účastníci setrvali na svých písemných podáních. Žalobkyně nad rámec toho zdůraznila, že daným zdravotním postižením trpěla i před podáním žádosti o důchod, přičemž možnost pracovat na plný úvazek byla dána úlevou, kterou dostala od svého zaměstnavatele. Poukázala přitom na paradox, že pokud se někdo snaží a požádá o důchod až později, je to v jeho neprospěch. Žalobkyně se též ohradila proti tomu, že pokud pracuje jako zdravý člověk, neměl by jí být důchod přiznán.
5. Ze správního spisu v dané věci soud ověřil, že žalobkyně podala dne 31. 8. 2016 žádost o přiznání invalidního důchodu. Žalovaná rozhodnutím ze dne 3. 2. 2017, č. j. 716 122 0011, žalobkyni přiznala od 12. 9. 2016 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Vyšla přitom z posudku OSSZ Praha-východ ze dne 26. 9. 2018, č. j. LPS/2016/2899-PY_CSSZ, podle něhož poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 35%, přičemž rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kapitole

VIII., odd. A, položka 5 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míra poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“) s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky se nemění.

6. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 21. 2. 2017 námitky, v nichž uplatnila nárok na zpětné vyplacení důchodu od 1. 12. 2009 na základě již dodané zdravotní dokumentace popisující její zdravotní potíže. V řízení námitkách pak nechala žalovaná vypracovat svoji lékařskou posudkovou službu další posudek o zdravotním stavu žalobkyně (posudek ze dne 17. 3. 2017, č. j. LPS/2017/211-NR-STZTC_CSSZ), který (pokud jde o rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míru poklesu pracovní schopnosti i den vzniku invalidity) dospěl ke shodnému závěru jako shora citovaný posudek OSSZ. S odkazem na tyto závěry pak žalovaná výše již označeným rozhodnutím napadeným nyní projednávanou žalobou námitky žalobkyně zamítla a potvrdila své prvostupňové rozhodnutí.
7. Krajský soud v Praze na základě včas podané a přípustné žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].
8. Vzhledem k tomu, že žalobkyní uplatněné žalobní námitky se týkají nedostatečných skutkových zjištění žalované, pokud jde o posouzení zdravotního stavu žalobkyně, resp. souvisejících nedostatků odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, je nutno předeslat, že posouzení toho, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav (a k jakému dni) či posouzení míry poklesu pracovní schopnosti, je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám; tedy sám zdravotní stav žalobce nepřezkoumává, ani tak činit nemůže. Zdravotní stav a pracovní schopnost pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Posudková činnost předpokládá odborné lékařské znalosti a znalosti z oboru posudkového lékařství. Posudek vypracovaný posudkovou komisí je jedním z důkazů v soudním řízení a soud jej hodnotí podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Nejsou-li namítány odlišné vady řízení, správní soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 13/2003-54, č. j. 6 Ads 158/2012-24, případně č. j. 6 Ads 11/2013-20). Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží.
9. Soud s ohledem na výše reproduktovanou argumentaci žalobkyně doplnil dokazování v dané věci o posudek posudkové komise ze dne 13. 3. 2018, č. j. 2018/140-PH, která po

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.

rozboru dostupné lékařské dokumentace uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu prvního stupně, přičemž vznik invalidity byl stanoven ke dni 25. 8. 2016. Dle posudkového zhodnocení se v případě žalobkyně jedná o dominující nedoslýchavost. První záznam z audiometrie ze 7. 9. 2006 uvádí celkovou ztrátu sluchu (dle F.) 64,5%, což podle posudkových kritérií odpovídalo středně těžké nedoslýchavosti. Dle audiometrie z 23. 9. 2009 byla ztráta sluchu 59,8%, tedy stále odpovídající pásmu střední nedoslýchavosti, dne 1. 8. 2012 pak byla popsána ztráta sluchu 63,55% (stále středně těžká nedoslýchavost). Dle audiometrie z 25. 8. 2016 pak byla celková ztráta sluchu žalobkyně 67,65%, což již byla nedoslýchavost těžká. K datu vydání napadeného rozhodnutí se tedy podle posudkové komise u žalobkyně jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla oboustranná těžká nedoslýchavost diagnostikovaná od 25. 8. 2016. Dle citovaného posudku se v případě žalobkyně jednalo do 25. 8. 2016 o středně těžkou nedoslýchavost, v důsledku čehož nešlo o žádný stupeň invalidity. Na základě zdokumentované audiometrie ze dne 25. 8. 2016 se pak již jednalo o těžkou nedoslýchavost, což je též první objektivně doložitelný nález týkající se sluchového postižení žalobkyně zakládající nárok na vznik invalidity.

10. S ohledem na uvedené závěry posudkové komise, v nichž soud neshledal žádné zjevné vady (naopak soud hodnotí posudek posudkové komise jako přesvědčivý, logický a vycházející z úplných podkladů), je nutno uzavřít, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Jak je zjevné, žalovaná nesprávně (v neprospěch žalobkyně) stanovila datum vzniku invalidity a nepřihlédla k závěrům shora uvedeného vyšetření, na základě kterého bylo možno určit datum vzniku invalidity žalobkyně k dříve než ke 12. 9. 2016, jak učinila žalovaná. V tomto ohledu tedy nemůže napadené rozhodnutí obstát a žalobkyní uplatněné žalobní námitky týkající se pochybení žalované jsou důvodné.
11. K výše uvedenému a navazující argumentaci žalobkyně soud dodává, že stanovení data vzniku invalidity právě dnem odborného lékařského vyšetření není neobvyklé, obzvlášť pokud posuzovaná osoba navštěvuje příslušného odborného lékaře pravidelně a dostatečně často, aby bylo možno z lékařských zpráv vyčíst, kdy se zdravotní stav natolik zhoršil, že byly naplněny podmínky invalidity (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2012, č. j. 4 Ads 69/2012-19). Míru poklesu pracovní schopnosti dosahující hranice přiznání invalidního důchodu prvního stupně [viz § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb.] přitom vyhláška o posuzování invalidity předpokládá až při ztrátě slyšení v rozsahu 65% - 84% (viz kapitola VIII., odd. A, položka 5 přílohy k této vyhlášce), což právě akcentuje i citovaný posudek posudkové komise. Jde-li pak o výkon profese posuzované osoby v rámci hodnocení zdravotního stavu, o němž se žalobkyně taktéž zmiňuje, zde je třeba především odkázat na § 39 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., podle něhož se pracovní schopností (jejíž pokles se pro účely přiznání invalidního důchodu hodnotí) rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem.
12. S ohledem na výše uvedené tedy lze uzavřít, že Krajský soud v Praze napadené rozhodnutí žalované zrušil pro jeho nezákonnost (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V navazujícím řízení, v němž je žalovaná vázána právním názorem vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), bude žalovaná povinna mezi podklady svého rozhodnutí

přihlédnout i k citovanému posudku posudkové komise ze dne 21. 8. 2017 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.) a přezkoumatelným způsobem na základě řádně zjištěného skutkového stavu ve věci žalobkyně opětovně v návaznosti na její námitky rozhodnout, přičemž především znovu posoudí otázku stanovení data vzniku invalidity.

13. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobkyně, která byla ve věci úspěšná, náhradu nákladů řízení nepožadovala. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. června 2018

JUDr. Milan Podhrázký v. r.
samosoudce